Descripció formal

Aquest quadre resulta especialment innovador des del punt de vista compositiu, ja que l'artista ocupa deliberadament tota la superfície pictòrica, un estil que es coneix amb l'expressió **all-over-painting** (superfície completament pintada).

Per a la seva creació, POLLOCK concebia el quadre com la realització d'un ritual. Fixava la tela a terra, sense cavallet, i posteriorment hi feia regalimar la pintura utilitzant bastons o ganivets, o bé directament del pot fent-hi prèviament algun forat.

Els densos **entramats lineals** que es van formant pels regalims de diferents colors s'estenen per tota la superfície de la tela, tot reproduint pictòricament els ritmes dinàmics emprats per l'artista en la seva creació.

El resultat d'aquesta acció provoca l'abandonament de la idea tradicional de composició en termes de relacions entre parts, atès que no existeix cap centre d'atenció principal, del qual derivin tots els altres elements. Això, fa que l'espectador no tingui cap punt de referència des del qual començar a analitzar l'obra.

Finalment, igual com passa amb la forma, tampoc el color segueix les lleis tradicionals. No existeix una lògica de contrast, sinó el desig de pintar en estat pur. D'altra banda, la profunditat suggerida a la tela no és producte de cap tipus de perspectiva cromàtica, sinó d'una simple superposició de les capes de pintura.

Temàtica

U està format per un dens entramat de línies i taques que omplen tota la superfície de la tela, sense deixar-hi cap mena de vestigi figuratiu. Igualment, donant a l'obra un número com a títol –un fet que esdevindrà recurrent a la major part de la seva obra– en reforça encara més el caràcter abstracte i fa que l'espectador s'enfronti a la pintura sense cap dada que pugui condicionar la seva mirada o limitar l'amplitud del significat emocional que pugui transmetre el quadre.

Datada del 1950, aquesta tela és un dels *drippings* de mides més grans i resumeix tot el llenguatge plàstic del pintor: gran format, llibertat expressiva i abstracció.

L'obra, que posseeix un dinamisme embolcallant, ha estat comparada per alguns experts amb els ritmes primaris de la natura i per uns altres, amb la coreografia d'una dansa, el rastre de la qual ha esdevingut perenne damunt la tela per mitjà del singular procés creatiu utilitzat pel pintor.

Actualment, aquest procés creatiu es coneix gràcies a les fotografies i les pel·lícules fetes per Hans Namuth, les quals contitueixen un document gràfic singular dins la història de la pintura.

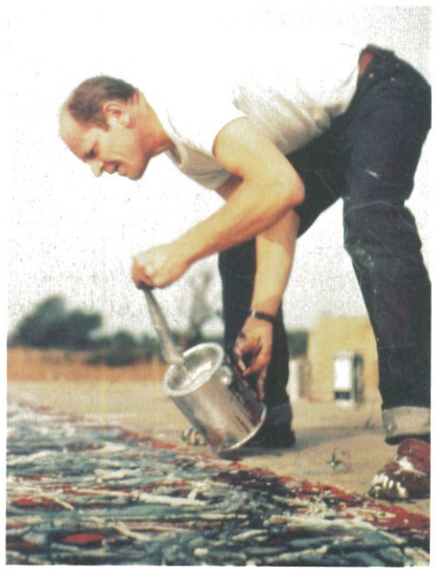

Pollock fotografiat per Hans Namuth.

MODELS I INFLUÈNCIES

Els famosos *drippings* de POLLOCK són el resultat d'una gran suma d'influències que tenen com a base les experiències i les teories abstractes de KANDINSKY.

Paral·lelament, des d'un punt de vista formal l'ús d'una gran tela deriva dels muralistes mexicans, i pel que fa a l'execució de l'obra, s'hi adverteix una doble influència: l'experiència creativa i ritual dels indis navahos, i la tècnica inconscient de l'automatisme surrealista emprada per MIRÓ i per MASSON. La intensitat rítmica de les seves creacions pot relacionar-se amb els treballs de MIQUEL ÀNGEL, EL GRECO i RUBENS, les obres dels quals va admirar i copiar Pollock durant el seu període de formació.

Finalment, és força significativa la influència que va exercir l'obra dels darrers anys de **Claude MONET**, caracteritzada per una pinzellada solta i desdibuixada propera a l'abstracció i que cal situar també en la gènesi de la complexitat del traç de Jackson POLLOCK.

L'obra de POLLOCK ha estat considerada el paradigma del nou art nord-americà, i el seu particular estil creatiu s'ha volgut veure com un precedent dels *happenings* i del *Body Art*.

Claude Monet: *El pont japonés* (1920).